

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.2.2010
KOM(2010) 61 wersja ostateczna

2010/0039 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 ustanawiające Europejską
Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw
Członkowskich Unii Europejskiej (FRONTEX)**

{SEK(2010) 149}

{SEK(2010) 150}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Podstawa i cele wniosku

Niniejszy wniosek dotyczy zmian w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2007/2004 ustanawiającym Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (FRONTEX), które są konieczne w celu zapewnienia właściwie określonego i prawidłowego funkcjonowania agencji Frontex w nadchodzących latach. Celem wniosku jest dostosowanie rozporządzenia w świetle przeprowadzonych ocen i praktycznych doświadczeń w celu jasnego określenia mandatu Agencji i wyeliminowania stwierdzonych niedociągnięć.

Kontekst ogólny

Agencja Frontex została utworzona w 2004 r. i zaczęła funkcjonować w 2005 r. Zgodnie z wymogiem zawartym w programie haskim Komisja przyjęła w dniu 13 lutego 2008 r. komunikat w sprawie oceny i przyszłego rozwoju agencji Frontex (COM(2008) 67 wersja ostateczna), któremu towarzyszyła ocena skutków.

W komunikacie zawarto zalecenia krótko- i średnioterminowe oraz przedstawiono długoterminową wizję przyszłego rozwoju Agencji.

Komunikat z 2008 r. został z zadowoleniem przyjęty przez Radę i Parlament Europejski, które podzielały opinię Komisji, że od momentu powstania Agencja działa bardzo skutecznie, i nawoływały do dalszego wzmocnienia Agencji. Dążenie to zostało również odzwierciedlone w licznych konkluzjach Rady i Rady Europejskiej, w pakcie o imigracji i azylu oraz w programie sztokholmskim, przyjętym przez Radę Europejską podczas szczytu w dniach 10-11 grudnia 2009 r., w którym nawoływano do wzmocnienia Agencji m.in. poprzez przegląd jej ram prawnych. Rola Agencji w zintegrowanym zarządzaniu granicami Unii oraz jej ogólny przyszły kierunek rozwoju opierają się zatem na silnym międzyinstytucjonalnym konsensusie.

Oprócz wyżej wymienionego sprawozdania Komisji w sprawie oceny i przyszłego rozwoju agencji Frontex w 2008 r. przeprowadzono niezależną ocenę zgodnie z wymogami art. 33 rozporządzenia w sprawie Fronteksu. Na podstawie tej oceny Zarząd Fronteksu sformułował szereg zaleceń dla Komisji dotyczących zmian podstawy prawnej Agencji.

Niniejszy wniosek odzwierciedla wszystkie zalecenia komunikatu z 2008 r. oraz zalecenia Zarządu w zakresie, w jakim wymagają one przeglądu ram prawnych Agencji, z wyjątkami opisanymi w ocenie skutków.

Obowiązujące przepisy

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej.

Rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiające mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy oraz

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 w odniesieniu do tego mechanizmu i określające uprawnienia i zadania zaproszonych funkcjonariuszy.

Decyzja Rady 2005/358/WE z dnia 26 kwietnia 2005 r. wyznaczająca siedzibę Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

W ramach działań następczych w związku z komunikatem Rada i Parlament Europejski prowadziły szeroko zakrojone dyskusje. Społeczeństwo obywatelskie i środowiska naukowe również prowadziły dyskusje na temat roli Fronteksu w polityce imigracyjnej Unii.

W kontekście posiedzeń Zarządu Agencji odbywały się regularne debaty i wymiana informacji z państwami członkowskimi. Agencja regularnie składała sprawozdania ze swojej działalności w Zarządzie i instytucjach oraz poprzez różne sprawozdania przewidziane w podstawie prawnej. Ponadto urzędnicy Komisji odpowiedzialni za agencję Frontex konsultowali się ze swoim odpowiednikami w Agencji.

Frontex we współpracy z władzami austriackimi zorganizował pod przewodnictwem Komisji warsztaty dla członków lub przedstawicieli Zarządu dotyczące przeglądu ram prawnych Agencji, które odbyły się w dniu 10 września 2009 r. w Baden w Austrii. Komisja prowadziła również konsultacje z państwami członkowskimi w ramach Komitetu ds. Imigracji i Azylu na jego posiedzeniu, które odbyło się w dniu 5 października 2008 r.

Ocena skutków

Przeprowadzono ocenę skutków (dokument roboczy służb Komisji SEC(2010)149. Dokonano oceny podwariantów w odniesieniu do następujących elementów składowych, odzwierciedlających podstawowe cele i działania Agencji:

- przegląd obowiązujących przepisów dotyczących korzystania z wyposażenia technicznego we wspólnych działaniach, łącznie z mechanizmami wkładu państw członkowskich w postaci takiego wyposażenia;
- mechanizmy służące poprawie dostępności funkcjonariuszy straży granicznej we wspólnych działaniach;
- przegląd roli Agencji w przygotowywaniu, koordynowaniu i realizowaniu działań, w tym w odniesieniu do podziału zadań między Agencją a państwami członkowskimi;
- rozszerzenie mandatu Agencji w ramach współpracy z państwami trzecimi w zakresie zarządzania granicami;
- upoważnienie Agencji do gromadzenia i przetwarzania danych osobowych;
- zmiana mandatu Agencji w odniesieniu do działań dotyczących powrotów;
- upoważnienie Agencji do udziału w ocenie wyników działań państw członkowskich w dziedzinie zarządzania granicami.

Warianty strategiczne oceniono w odniesieniu do następujących kryteriów:

- Czy wariant przyczynia się do usunięcia stwierdzonego niedociągnięcia, tj. do lepszej realizacji istotnego celu lub istotnych celów?
- Czy wariant ma wpływ na państwa trzecie?
- Czy wariant ma wpływ na budżet Agencji lub państw członkowskich?
- Jaki jest możliwy wpływ wariantu na prawa podstawowe?

Preferowany wariant oceny skutków obejmuje połączenie następujących podwariantów:

- zmieniony mechanizm z obowiązkowym wkładem ze strony państw członkowskich w postaci wyposażenia w połączeniu ze stopniowym nabywaniem/leasingiem przez Frontex jego własnego wyposażenia, na podstawie dalszych analiz potrzeb i kosztów;
- zmieniony mechanizm przewidujący obowiązkowy wkład ze strony państw członkowskich w postaci zasobów ludzkich w połączeniu z pulą funkcjonariuszy straży granicznej posiadających status ekspertów krajowych oddelegowanych do Fronteksu przez państwa członkowskie w charakterze pólstałym;
- powierzenie Agencji roli organu współkierującego realizacją wspólnych działań i określenie szczegółowych zasad dotyczących planu operacyjnego oraz oceny i zgłaszania incydentów, które mają zostać wprowadzone w życie przez Frontex;
- umożliwienie Fronteksowi finansowania i realizowania projektów pomocy technicznej w państwach trzecich oraz delegowania urzędników łącznikowych do państw trzecich;
- udzielenie Fronteksowi ograniczonego upoważnienia do przetwarzania danych osobowych związanych z walką z siatkami przestępczymi organizującymi nielegalną imigrację, pod warunkiem że przedmiotowe przetwarzanie danych osobowych przez Frontex jest legalne, konieczne i proporcjonalne do zadań Agencji;
- powierzenie Fronteksowi roli organu koordynującego realizację wspólnych działań dotyczących powrotów;
- udzielenie Fronteksowi upoważnienia do analizowania zagrożeń i wymogów operacyjnych w państwach członkowskich.

W następstwie opinii wydanych przez Radę ds. Ocen Skutków dnia 8 grudnia 2009 r. i dnia 11 stycznia 2010 r. ocena skutków została znacząco zmieniona, w szczególności w odniesieniu do określenia zagadnienia i jego stanu wyjściowego, definicji celów ogólnych i operacyjnych, części związanych z pomocniczością i proporcjonalnością oraz kosztów.

Preferowany wariant został w pełni odzwierciedlony w niniejszym wniosku ustawodawczym z wyjątkiem kwestii udzielenia Fronteksowi ograniczonego upoważnienia do przetwarzania danych osobowych związanych z walką z siatkami przestępczymi organizującymi nielegalną imigrację. Komisja uznaje, że należy zbadać wszystkie możliwości zaostrezenia walki z przemytem migrantów i handlem ludźmi. Opowiada się jednak za powróceniem do kwestii danych osobowych w kontekście ogólnej strategii wymiany informacji, która zostanie przedstawiona w późniejszym okresie bieżącego roku, oraz przy uwzględnieniu planowanej refleksji nad sposobem dalszego rozwoju współpracy między agencjami w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych zgodnie z wymaganiami programu sztokholmskiego.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis

Najważniejsze proponowane zmiany w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2007/2004 odzwierciedlają elementy, których zmiana jest niezbędna w celu dostosowania się do wariantu preferowanego w ocenie skutków. Ponadto wprowadzono szereg niewielkich zmian o charakterze głównie administracyjnym, uwzględniając zalecenia Zarządu, jak również wprowadzenie nowych „standardowych” przepisów zastosowanych w innych wnioskach Komisji dotyczących utworzenia nowych agencji.

Podstawa prawna

Artykuł 74 i art. 77 ust. 1 lit. b) i c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Niniejszy wniosek zmienia rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 ustanawiające agencję Frontex, które zostało zmienione w 2007 r. rozporządzeniem (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającym mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy, dla których podstawę stanowiły odpowiednie postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, tj. art. 62 ust. 2 lit. a) i art. 66.

Zasada pomocniczości

Artykuł 74 stanowi, że Rada przyjmuje środki w celu zapewnienia współpracy administracyjnej między właściwymi służbami państw członkowskich w dziedzinach, o których mowa w niniejszym tytule, jak również między tymi służbami a Komisją.

Postanowienia art. 77 ust. 1 lit. b) i c) upoważniają Unię do rozwijania polityki mającej na celu zapewnienie kontroli osób i skutecznego nadzoru przy przekraczaniu granic zewnętrznych oraz stopniowe wprowadzanie zintegrowanego systemu zarządzania granicami zewnętrznymi.

Niniejszy wniosek mieści się w granicach określonych powyższymi przepisami, a w szczególności jest zgodny z kompetencjami dzielonymi zawartymi w Traktacie, ponieważ państwa członkowskie w dalszym ciągu odpowiadają za kontrolowanie swoich zewnętrznych granic. Przede wszystkim wniosek utrzymuje zasadę, zgodnie z którą w kontekście działań koordynowanych przez Agencję zaproszeni funkcjonariusze mogą wykonywać zadania i korzystać z uprawnień jedynie na polecenie i, co do zasady, w obecności funkcjonariuszy straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego. Decyzje o odmowie wjazdu zgodnie z kodeksem granicznym Schengen podejmują wyłącznie funkcjonariusze straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego. Agencja nie otrzymuje żadnych uprawnień do podejmowania decyzji w tym zakresie.

Cele niniejszego wniosku, polegające na dalszym rozwijaniu zintegrowanego zarządzania współpracą operacyjną przy jednoczesnym przestrzeganiu tych samych fundamentalnych ograniczeń wynikających z obowiązujących przepisów, nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie.

Zasada proporcjonalności

Artykuł 5 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że działanie UE nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów Traktatu. Forma wybrana dla tego działania Unii musi zatem

umożliwić osiągnięcie celów wniosku i jego wprowadzenie w życie w jak najskuteczniejszy sposób.

Inicjatywa będąca przedmiotem wniosku – zmiana rozporządzenia – stanowi dalsze rozwinięcie dorobku Schengen, który służy zwalczaniu organizacji nielegalnej imigracji oraz zapewnia współpracę między właściwymi służbami administracyjnymi państw członkowskich, jak również między tymi służbami a Komisją. Wniosek jest zatem zgodny z zasadą proporcjonalności.

Wybór instrumentu

Proponowany instrument: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe, ponieważ niniejszy wniosek zmienia rozporządzenie.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek zmienia obowiązujące rozporządzenie dotyczące mandatu i funkcjonowania europejskiej agencji. Dotacje dla agencji Frontex już stanowią część budżetu Unii.

5. INFORMACJE DODATKOWE

Konsekwencje wynikające z różnych protokołów stanowiących załączniki do traktatów oraz z umów o stowarzyszeniu zawartych z krajami trzecimi

Podstawą prawną niniejszego wniosku jest tytuł V części trzeciej Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w wyniku czego zastosowanie ma system „zmiennej geometrii”, przewidziany w protokołach w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz w protokole Schengen. Niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie dorobku Schengen. Z tego względu należy rozważyć następujące skutki wniosku w odniesieniu do różnych protokołów:

Zjednoczone Królestwo i Irlandia

Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z art. 4 protokołu w sprawie dorobku Schengen załączonego do TUE i TFUE i art. 8 ust. 2 decyzji Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącej wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen.

Dania

Na mocy Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do TUE i TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjmowaniu przez Radę środków na mocy tytułu V części trzeciej TFUE.

Niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie dorobku Schengen, dlatego na mocy art. 4 protokołu Dania podejmuje decyzję, w terminie sześciu miesięcy od podjęcia przez Radę decyzji w sprawie propozycji lub inicjatywy mającej na celu rozwój dorobku Schengen, stosownie do postanowień niniejszej części, czy dokona transpozycji tej decyzji do swego prawa krajowego.

Islandia i Norwegia

W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej oraz Republikę Islandii i Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹.

Szwajcaria

W odniesieniu do Szwajcarii niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen².

Liechtenstein

W odniesieniu do Lichtensteinu niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen³.

Zwięzły przegląd proponowanych zmian

Artykuł 1, Ustanowienie Agencji

- sprecyzowanie ram prawnych, w których funkcjonuje Agencja.

Artykuł 1a, Definicje

- sprecyzowanie definicji „przyjmującego państwa członkowskiego”;
- wprowadzenie pojęcia wspólnych zespołów wsparcia Fronteksu;
- zmiana definicji wyposażenia technicznego.

Artykuł 2, Główne zadania

- ust. 1 lit. c): rozszerzenie zakresu prac związanych z analizą ryzyka;
- ust. 1 lit. d): wzmocnienie prac związanych z badaniami;
- ust. 1 lit. f): wprowadzenie możliwości koordynowania wspólnych działań dotyczących powrotów;

¹ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

² Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

³ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

- ust. 1 lit. h): nowe zadanie związane z opracowywaniem i funkcjonowaniem systemów informacyjnych;
- ust. 1 lit. i): nowe zadanie związane z udzielaniem pomocy europejskiemu systemowi nadzoru granic (EUROSUR);
- ust. 1a: obowiązek otrzymania odpowiedniego szkolenia w zakresie praw podstawowych przez wszystkich pracowników uczestniczących np. we wspólnych działaniach lub wspólnych działaniach dotyczących powrotów;
- ust. 2 akapit trzeci: wprowadzenie mechanizmu składania Zarządowi sprawozdań z działań operacyjnych prowadzonych przez państwa członkowskie z państwami trzecimi.

Artykuł 3, Wspólne działania i projekty pilotażowe na granicach zewnętrznych

- ust. 1: wprowadzenie obowiązku sporządzania planu operacyjnego, przeprowadzania uprzedniej analizy ryzyka i umożliwienie Agencji zakończenia działań, jeżeli warunki przestają być spełniane;
- ust. 2: nowy – wprowadzenie obowiązku tworzenia przez Agencję puli funkcjonariuszy straży granicznej (wspólne zespoły wsparcia Fronteksu);
- ust. 4: wprowadzenie obowiązku przekazywania Zarządowi sprawozdań z oceny działań w ciągu 60 dni od zakończenia działania;
- ust. 5: możliwość zwiększonego wsparcia finansowego.

Artykuł 3a, Aspekty organizacyjne wspólnych działań i projektów pilotażowych (nowy)

Wprowadzenie nowego artykułu, w którym w ustępie pierwszym określono ogólne warunki związane z obowiązkiem sporządzania planu operacyjnego dla wszystkich działań. Artykuł ten zawiera przepisy dotyczące zawartości oraz części składowych planu operacyjnego, odpowiednich zadań i obowiązków, składu zespołów, dowodzenia i kontroli, mechanizmów sprawozdawczości, tj. oceny i zgłaszania incydentów, wyposażenia technicznego oraz właściwej jurysdykcji.

Ustępy drugi i trzeci wprowadzają obowiązek uzgadniania planu operacyjnego przez Agencję i wnioskujące państwo członkowskie oraz wymóg, aby Agencja zapewniała operacyjne wdrażanie wszystkich aspektów organizacyjnych.

Artykuł 3b, Skład i oddelegowanie wspólnych zespołów wsparcia Fronteksu (nowy)

Wprowadzenie nowego artykułu, który określa:

ust. 1 – ogólne warunki dotyczące profili i liczby funkcjonariuszy straży granicznej, których należy udostępnić do wspólnych zespołów wsparcia Fronteksu;

ust. 2 – nałożenie na Agencję obowiązku wnoszenia wkładu do wspólnych zespołów wsparcia Fronteksu;

ust. 3 – nałożenie na państwa członkowskie obowiązku udostępniania funkcjonariuszy straży granicznej na potrzeby oddelegowania;

ust. 4 – nałożenie na członków zespołów obowiązku wykonywania swoich zadań przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych i godności człowieka;

ust. 5 – informacje dotyczące wspólnych zespołów wsparcia Fronteksu mają być przekazywane za pośrednictwem krajowych punktów kontaktowych;

w ust. 6 – nałożenie na Agencję obowiązku mianowania oficera koordynującego w miejscu, do którego oddelegowano członków wspólnych zespołów wsparcia Fronteksu ;

ust. 7 – nałożenie na Agencję obowiązku ponoszenia kosztów uczestnictwa funkcjonariuszy straży granicznej państw członkowskich we wspólnych zespołów wsparcia Fronteksu.

Artykuł 4, Analizy ryzyka

Nałożenie na państwa członkowskie obowiązku dostarczania niezbędnych informacji dotyczących zagrożeń na granicach zewnętrznych.

Dodanie nowego akapitu nakładającego na Agencję obowiązek regularnego przeprowadzania oceny zdolności państw członkowskich do sprostania nadchodzącym wyzwaniom, które pojawią się na granicach zewnętrznych.

Artykuł 5, Szkolenia

Nałożenie na państwa członkowskie obowiązku uwzględnienia wspólnych podstawowych programów szkoleń w szkoleniach krajowych funkcjonariuszy straży granicznej oraz podanie wyraźnej informacji o tym, że szkolenie obejmuje aspekty praw podstawowych, podobnie jak ma to miejsce w przypadku programu prac Fronteksu.

Artykuł 6, Badania

Wzmocnienie roli Agencji, tj. monitorowanie i uczestnictwo w rozwoju istotnych działań badawczych.

Artykuł 7, Wyposażenie techniczne

Wprowadza się następujące zmiany do przepisów dotyczących wyposażenia technicznego:

ust. 1 – sprecyzowanie uprawnień Agencji w odniesieniu do nabywania i leasingu wyposażenia technicznego oraz zasad rejestrowania ciężkiego sprzętu;

ust. 2 – nałożenie na Agencję obowiązku tworzenia i przechowywania scentralizowanych rejestrów puli wyposażenia technicznego;

ust. 3 – nałożenie na państwa członkowskie obowiązku wnoszenia wkładu do puli wyposażenia technicznego, aby zapewnić minimalne wyposażenie umożliwiające pokrycie potrzeb Agencji;

ust. 4 – zasady dotyczące zarządzania pulą wyposażenia technicznego przez Agencję;

ust. 5 – zasady dotyczące zwrotu kosztów za minimalną ilość wyposażenia na dany rodzaj, warunków udostępniania i kosztów kwalifikowalnych;

ust. 6 – obowiązek składania przez Agencję sprawozdań ze składu i udostępniania wyposażenia będącego częścią puli wyposażenia technicznego oraz z późniejszych działań Zarządu.

Artykuł 8, Wspomaganie państw członkowskich w sytuacjach wymagających zwiększonej pomocy technicznej i operacyjnej na granicach zewnętrznych

Skreślony, ponieważ ten zakres jest obecnie wystarczająco dobrze objęty przepisami dotyczącymi wspólnych działań, wyposażenia technicznego i wspólnych zespołów wsparcia Fronteksu.

Artykuł 8e, Plan operacyjny

ust. 1 – konieczne dostosowania w świetle przepisów nowego art. 3a.

Artykuł 8h, Koszty

ust. 1 – wprowadzenie przepisu dotyczącego zwrotu kosztów wspólnych zespołów wsparcia Fronteksu.

Artykuł 9, Współpraca w zakresie powrotów

ust. 1 – sprecyzowanie unijnej polityki dotyczącej powrotów, przepisów finansowych oraz wprowadzenie możliwości wnioskowania przez państwo członkowskie do Agencji o zapewnienie koordynacji działania dotyczącego powrotów;

ust. 2-3 – nałożenie na Agencję obowiązku przyjęcia kodeksu postępowania, który będzie stosowany podczas wspólnych działań dotyczących powrotów, w tym w odniesieniu do monitorowania powrotów przymusowych i przestrzegania praw podstawowych;

ust. 4 – nałożenie na państwa członkowskie obowiązku informowania Agencji o planowanych działaniach dotyczących powrotów oraz wnioskowanego stopnia wsparcia ze strony Agencji. Nałożenie na Agencję obowiązku opracowywania aktualizowanego na bieżąco planu operacyjnego, który jest zatwierdzany przez Zarząd;

ust. 5 – sprecyzowanie roli Agencji w odniesieniu do identyfikowania odpowiednich państw trzecich.

Artykuł 11, Systemy wymiany informacji

Modyfikacja roli Agencji, tj. obowiązek ułatwiania wymiany informacji.

Nałożenie na Agencję obowiązku opracowywania i stosowania systemu informacyjnego umożliwiającego wymianę informacji niejawnych.

Artykuł 11a, Ochrona danych (nowy)

Nałożenie na Agencję obowiązku przetwarzania danych zgodnie z rozporządzeniem 45/2001 oraz nałożenie na Zarząd obowiązku ustanowienia środków w celu stosowania wyżej wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 11b, Zasady bezpieczeństwa w zakresie ochrony informacji niejawnych i informacji szczególnie chronionych nieobjętych klauzulą poufności (nowy)

Nałożenie na Agencję obowiązku stosowania zasad bezpieczeństwa określonych w decyzji 2001/844 w odniesieniu do informacji niejawnych. Obowiązek przetwarzania informacji szczególnie chronionych nieobjętych klauzulą poufności zgodnie z zasadami przyjętymi i stosowanymi przez Komisję.

Artykuł 13, Współpraca z agencjami i organami Unii Europejskiej oraz organizacjami międzynarodowymi

Wprowadzenie możliwości współpracy z innymi agencjami i organami Unii Europejskiej.

Artykuł 14, Ułatwienie współpracy operacyjnej z państwami trzecimi oraz współpracy z właściwymi organami państw trzecich

Wprowadzenie następujących ustępów:

ust. 2 – możliwość oddelegowania przez Agencję urzędników łącznikowych do państw trzecich;

ust. 3 – opis zadań urzędników łącznikowych;

ust. 4 – możliwość korzystania przez Agencję z finansowania unijnego, uruchomienia projektu pomocy technicznej w państwach trzecich oraz zapraszania obserwatorów;

ust. 5 – nałożenie na państwa członkowskie obowiązku sprecyzowania, w stosownych przypadkach, roli Agencji w jej umowach dwustronnych z państwami trzecimi;

ust. 7 – oddelegowywanie urzędników łącznikowych oraz dokonywanie ustaleń roboczych z państwami trzecimi podlegają wcześniejszemu zatwierdzeniu przez Komisję.

Artykuł 15a, Porozumienie w sprawie siedziby (nowy)

Sprecyzowanie konieczności i warunków zawarcia porozumienia w sprawie siedziby między Agencją a przyjmującym państwem członkowskim.

Artykuł 17, Personel

ust. 3 – sprecyzowanie roli personelu Agencji, zapewniającej uczestnictwo wykwalifikowanego personelu w działaniach operacyjnych.

Artykuł 20, Kompetencje Zarządu

ust. 2 lit. h) – konieczność uzyskania wcześniejszej zgody Komisji w celu przyjęcia/zmiany struktury organizacyjnej i polityki zatrudnienia Agencji (nowy);

ust. 2 lit. i) – wprowadzenie przepisu dotyczącego zatwierdzania wieloletniego planu Agencji (nowy);

ust. 4 – odzwierciedlenie wzmocnionej roli Agencji w odniesieniu do istotnych działań badawczych.

Artykuł 21, Skład Zarządu

ust. 1 – skreślenie ograniczenia dotyczącego możliwości bycia wyznaczonym na kolejną kadencję;

ust. 3 – wprowadzenie odniesienia do zawartych układów o stowarzyszeniu.

Artykuł 25, Zadania i uprawnienia Dyrektora Wykonawczego

ust. 3 lit. g) – wprowadzenie obowiązku realizowania planów operacyjnych.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie Rady nr 2007/2004 ustanawiające Europejską Agencję
Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw
Członkowskich Unii Europejskiej (FRONTEX)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 74 i art. 77 ust. 1 lit. b) i c),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

po przekazaniu wniosku parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Opracowanie przyszłościowej i kompleksowej europejskiej polityki migracyjnej, opartej na solidarności i odpowiedzialności, pozostaje jednym z głównych celów politycznych Unii Europejskiej.
- (2) Celem polityki Unii w dziedzinie granic zewnętrznych jest zintegrowane zarządzanie zapewniające jednolity i wysoki poziom kontroli oraz ochrony, będący niezbędnym elementem swobody przepływu osób w obrębie Unii Europejskiej oraz podstawowym składnikiem przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. W tym celu przewidziane jest ustanowienie wspólnych zasad odnośnie do standardów i procedur dotyczących kontroli granic zewnętrznych.
- (3) Skuteczne wprowadzenie w życie wspólnych zasad wymaga wzmożonej koordynacji współpracy operacyjnej między państwami członkowskimi.
- (4) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami zawartymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, przede wszystkim: zasadą godności człowieka, zakazem tortur i niehumanitarnego lub poniżającego traktowania i karania, prawem do wolności i bezpieczeństwa, prawem do ochrony danych osobowych, prawem do azylu, zasadą *non-refoulement*, zasadą niedyskryminacji, prawami dziecka oraz prawem do skutecznego środka prawnego. Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane przez państwa członkowskie zgodnie z tymi prawami i zasadami.

- (5) W 2004 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 2004/2007 ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Frontex)⁴, zwaną dalej „Agencją”, która zaczęła funkcjonować w maju 2005 r.
- (6) Rozporządzenie (WE) nr 2007/2004 zostało zmienione w 2007 r. rozporządzeniem (WE) nr 863/2007 ustanawiającym mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy⁵.
- (7) Skuteczne zarządzanie granicami zewnętrznymi poprzez dokonywanie odpraw i ochronę przyczynia się do zwalczania nielegalnej imigracji i handlu ludźmi oraz ograniczania zagrożeń dla bezpieczeństwa wewnętrznego, porządku publicznego, zdrowia publicznego i stosunków międzynarodowych państw członkowskich.
- (8) Kontrola granic na granicach zewnętrznych nie pozostaje wyłącznie w interesie tego państwa członkowskiego, na którego granicach zewnętrznych jest prowadzona, ale leży ona w interesie wszystkich państw członkowskich, które zniosły kontrole graniczne na granicach wewnętrznych.
- (9) Wieloletni program dotyczący przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie obywateli przyjęty przez Radę Europejską w dniach 10-11 grudnia 2009 r. (program sztokholmski) zawiera wezwanie do sprecyzowania i zwiększenia roli Fronteksu w odniesieniu do zarządzania granicami zewnętrznymi Unii Europejskiej.
- (10) Należy zatem zmienić mandat Agencji, aby szczególnie wzmocnić zdolności operacyjne Agencji, gwarantując jednocześnie, że wszystkie podjęte środki są proporcjonalne do wyznaczonych celów, przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych oraz praw uchodźców i osób ubiegających się o azyl, w tym w szczególności zakazu *odsyłania*.
- (11) W odniesieniu do dostępnych zasobów technicznych należy zwiększyć obecne możliwości zapewniania państwom członkowskim skutecznej pomocy w związku z operacyjnymi aspektami zarządzania granicami zewnętrznymi; Agencja musi być w stanie dostatecznie dokładnie zaplanować koordynację wspólnych działań lub projektów pilotażowych.
- (12) Określenie minimalnych poziomów niezbędnego wyposażenia technicznego obowiązkowo udostępnianego przez państwa członkowskie lub Agencję znacznie przyczyni się do lepszego planowania i wdrażania przewidywanych działań koordynowanych przez Agencję.
- (13) Agencja powinna prowadzić wykazy wyposażenia technicznego udostępnianego przez państwa członkowskie, przyczyniając się tym samym do „gromadzenia do wspólnego użytku” zasobów materialnych. Wykazy te powinny określać minimalną ilość sprzętu w poszczególnych kategoriach wyposażenia technicznego, która jest niezbędna, aby Agencja mogła prowadzić swoje działania.

⁴ Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1.

⁵ Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 30.

- (14) W celu zapewnienia skutecznych działań państwa członkowskie powinny oddelegować odpowiednią liczbę wykwalifikowanych funkcjonariuszy straży granicznej do uczestnictwa we wspólnych działaniach i projektach pilotażowych. Należy zatem ustanowić zespoły funkcjonariuszy straży granicznej przeznaczonych do oddelegowania przez Agencję.
- (15) Agencja powinna być w stanie wspierać te zespoły funkcjonariuszami straży granicznej oddelegowanymi przez państwa członkowskie do Agencji w charakterze pólstałym, którzy przy wykonywaniu swoich zadań i korzystaniu ze swoich uprawnień będą podlegali takim samym ramom prawnym, jak zaproszeni funkcjonariusze oddelegowani bezpośrednio do zespołów przez państwa członkowskie. Agencja powinna dostosować swoje przepisy wewnętrzne dotyczące oddelegowanych ekspertów krajowych, aby umożliwić państwu przyjmującemu wydawanie funkcjonariuszom straży granicznej bezpośrednich poleceń w trakcie wspólnych działań i projektów pilotażowych.
- (16) Jasno sprecyzowany plan operacyjny, obejmujący ocenę i obowiązek zgłaszania incydentów, uzgodniony przed rozpoczęciem działań przez uczestniczące państwa członkowskie i Agencję w znacznej mierze przyczyni się do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia, zapewniając bardziej harmonijny sposób działania w odniesieniu do koordynacji działań.
- (17) Agencja powinna stosować system zgłaszania incydentów, aby przekazywać odpowiednim władzom publicznym i Zarządowi wszelkie informacje na temat wiarygodnych zarzutów naruszenia w szczególności rozporządzenia (WE) nr 2007/2004 lub kodeksu granicznego Schengen, w tym praw podstawowych, w trakcie wspólnych działań lub projektów pilotażowych.
- (18) Analiza ryzyka okazała się kluczowym elementem dla prowadzenia działań na granicach zewnętrznych. Należy podnosić jej jakość poprzez wprowadzenie metody oceny struktur krajowych, wyposażenia i zasobów, jakimi dysponują państwa członkowskie.
- (19) Agencja powinna zapewnić szkolenie na poziomie europejskim dla instruktorów krajowych funkcjonariuszy straży granicznych, dotyczące również praw podstawowych, a także dodatkowe szkolenia i seminaria związane z kontrolą i ochroną granic zewnętrznych oraz wydaleniami obywateli państw trzecich przebywających nielegalnie w państwach członkowskich, przeznaczone dla funkcjonariuszy właściwych służb krajowych. Agencja może we współpracy z państwami członkowskimi organizować działania szkoleniowe na ich terytoriach. Państwa członkowskie powinny uwzględnić wyniki pracy Agencji w tym zakresie w swoich krajowych programach szkoleń dla funkcjonariuszy straży granicznej.
- (20) Agencja powinna monitorować badania naukowe w swojej dziedzinie i uczestniczyć w ich rozwoju oraz przekazywać te informacje Komisji i państwom członkowskim.
- (21) W większości państw członkowskich aspekty operacyjne powrotów obywateli państw trzecich przebywających nielegalnie w państwach członkowskich należą do kompetencji organów odpowiedzialnych za kontrolowanie granic zewnętrznych. Z uwagi na oczywiste korzyści wynikające z wykonywania tych zadań na szczeblu Unii, Agencja powinna, w pełnej zgodności z polityką Unii w zakresie powrotów,

zapewniać odpowiednią pomoc i koordynację w zakresie organizowania wspólnych działań państw członkowskich dotyczących powrotów oraz ustalać najlepsze praktyki dotyczące uzyskiwania dokumentów podróży i określić kodeks postępowania, który będzie stosowany w trakcie wydalenia obywateli państw trzecich przebywających nielegalnie na terytoriach państw członkowskich. Żadne unijne środki finansowe nie powinny być udostępniane na działania, które są przeprowadzane niezgodnie z Kartą praw podstawowych.

- (22) Do celów wypełnienia swojej misji oraz w zakresie wymaganym do wypełnienia swoich zadań, Agencja może współpracować z Europolem, Europejskim Urzędem Wsparcia w dziedzinie Azylu, Agencją Praw Podstawowych oraz innymi agencjami i organami Unii Europejskiej, właściwymi organami państw trzecich oraz organizacjami międzynarodowymi właściwymi w kwestiach objętych rozporządzeniem (WE) nr 2007/2004 w ramach ustaleń roboczych dokonanych zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatu. Agencja powinna ułatwić współpracę operacyjną między państwami członkowskimi i państwami trzecimi w ramach polityki stosunków zewnętrznych Unii Europejskiej.
- (23) Współpraca z państwami trzecimi w kwestiach objętych rozporządzeniem (WE) nr 2007/2004 ma coraz większe znaczenie. Aby stworzyć model stałej współpracy z odpowiednimi państwami trzecimi, Agencja powinna mieć możliwość wprowadzania w życie i finansowania projektów pomocy technicznej oraz delegowania urzędników łącznikowych do państw trzecich. Agencja powinna mieć możliwość zapraszania przedstawicieli państw trzecich do uczestnictwa w jej działaniach po uprzednim zapewnieniu im koniecznych szkoleń. Ustanowienie współpracy z państwami trzecimi ma znaczenie również w odniesieniu do promowania standardów europejskich w zakresie zarządzania granicami, w tym przestrzegania praw podstawowych i godności człowieka.
- (24) Aby zagwarantować otwarte i przejrzyste warunki zatrudnienia oraz równe traktowanie pracowników, w odniesieniu do pracowników i dyrektora wykonawczego Agencji powinien obowiązywać Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich („regulamin pracowniczy”), w tym przepisy dotyczące tajemnicy służbowej lub inne równoważne wymogi poufności.
- (25) Do przetwarzania danych osobowych przez Agencję stosuje się rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁶. Europejski Inspektor Ochrony Danych powinien zatem monitorować przetwarzanie danych osobowych przez Agencję oraz mieć uprawnienia do uzyskania od Agencji dostępu do wszystkich informacji koniecznych dla prowadzonych przez niego dochodzeń.
- (26) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i

⁶ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

swobodnego przepływu tych danych⁷ stosuje się w pełni w zakresie, w jakim państwa członkowskie przetwarzają dane osobowe.

- (27) Zapewniając zarządzanie operacyjne systemami informatycznymi, Agencja powinna przestrzegać norm europejskich i międzynarodowych, przy uwzględnieniu najwyższych wymogów specjalistycznych.
- (28) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie potrzeba utworzenia zintegrowanego zarządzania współpracą operacyjną na granicach zewnętrznych państw członkowskich Unii Europejskiej, nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na szczeblu Unii, może ona przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów.
- (29) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej oraz Republikę Islandii i Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE⁸ w sprawie niektórych warunków stosowania tej Umowy. Zgodnie z tym delegacje Republiki Islandii i Królestwa Norwegii powinny wchodzić w skład Zarządu Agencji jako jego członkowie, aczkolwiek z ograniczonym prawem głosu.
- (30) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁹, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A, B i G decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE w sprawie zawarcia tej Umowy w imieniu Wspólnoty Europejskiej.
- (31) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A, B i G decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/261/WE¹⁰.
- (32) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjmowaniu przez Radę środków na mocy części trzeciej tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, z wyłączeniem „środków określających państwa

⁷ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁸ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁹ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

¹⁰ Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.

trzecie, których obywatele muszą mieć wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych Państw Członkowskich ani do środków odnoszących się do jednolitego wzorca wiz”. Niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie dorobku Schengen, dlatego na mocy art. 4 protokołu Dania podejmuje decyzję, w terminie sześciu miesięcy od podjęcia przez Radę decyzji w sprawie propozycji lub inicjatywy mającej na celu rozwój dorobku Schengen, stosownie do postanowień części trzeciej tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, czy dokona transpozycji tej decyzji do swego prawa krajowego.

- (33) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen¹¹. Zjednoczone Królestwo nie bierze zatem udziału w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związane ani nie podlega jego stosowaniu.
- (34) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Irlandia nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen¹². Irlandia nie bierze zatem udziału w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani nie podlega jego stosowaniu.
- (35) Agencja powinna ułatwić organizację działań operacyjnych, umożliwiających państwom członkowskim skorzystanie z wiedzy fachowej oraz infrastruktury, które Irlandia i Zjednoczone Królestwo byłyby skłonne zaoferować, zgodnie z warunkami, o których Zarząd zadecyduje w odniesieniu do każdego przypadku. W tym celu przedstawiciele Irlandii i Zjednoczonego Królestwa powinni zostać zaproszeni do uczestnictwa we wszystkich posiedzeniach Zarządu w celu umożliwienia im pełnego udziału w obradach dotyczących przygotowania takich działań operacyjnych.
- (36) Między Królestwem Hiszpanii a Zjednoczonym Królestwem istnieje spór o wytyczenie granic Gibraltaru.
- (37) Zawieszenie stosowania niniejszego rozporządzenia do granic Gibraltaru nie oznacza zmiany stanowisk zainteresowanych państw w tej sprawie,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Zmiany

W rozporządzeniu (WE) nr 2007/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Zważywszy, że odpowiedzialność za kontrolę i ochronę granic zewnętrznych spoczywa na państwach członkowskich, Agencja powinna ułatwiać stosowanie istniejących i przyszłych

¹¹ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

¹² Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

unijnych środków dotyczących zarządzania granicami zewnętrznymi, w szczególności kodeksu granicznego Schengen¹³, zachowując zgodność z postanowieniami prawa Unii, prawa międzynarodowego, zobowiązaniami dotyczącymi dostępu do ochrony międzynarodowej oraz prawami podstawowymi, i czynić je bardziej skutecznymi. Agencja powinna realizować ten cel poprzez zapewnienie koordynacji działań państw członkowskich we wprowadzaniu w życie tych środków, przyczyniając się tym samym do zapewnienia skuteczności oraz wysokiego i jednolitego poziomu kontroli osób oraz ochrony granic zewnętrznych państw członkowskich Unii Europejskiej.”;

2) w art. 1a wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, na którego terytorium lub w którego pobliżu ma miejsce operacja wsparcia przeprowadzana przez zespół szybkiej interwencji na granicy lub wspólne działanie lub projekt pilotażowy;”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) „członkowie zespołów” oznaczają funkcjonariuszy straży granicznej państw członkowskich, pełniących służbę w zespołach szybkiej interwencji na granicy lub we wspólnym zespole wsparcia Fronteksu, innych niż funkcjonariusze przyjmującego państwa członkowskiego;”;

c) dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) „wyposażenie techniczne” oznacza wszelkiego rodzaju wyposażenie techniczne udostępnione w trakcie wspólnych działań, projektów pilotażowych, działań dotyczących powrotów, projektów pomocy technicznej lub w ramach zespołów szybkiej interwencji na granicy.”;

3) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. c) i d) otrzymują brzmienie:

„c) przeprowadza analizy ryzyka, w tym ocenę zdolności państw członkowskich do sprostania zagrożeniom i presji na granicach zewnętrznych;

d) uczestniczy w rozwoju badań mających znaczenie dla kontroli i ochrony granic zewnętrznych;”;

(ii) lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) udziela państwom członkowskim niezbędnego wsparcia, w tym na wniosek tych państw zapewnia koordynację w zakresie organizowania wspólnych działań dotyczących powrotów;”;

¹³ Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1.

(iii) dodaje się lit. h) oraz i) w brzmieniu:

- „h) opracowuje i wdraża systemy informacyjne, które umożliwiają płynną i rzetelną wymianę informacji na temat pojawiających się zagrożeń na granicach zewnętrznych, w tym sieć informowania i koordynacji ustanowioną w decyzji Rady 2005/267/WE¹⁴;
- i) zapewnia niezbędną pomoc w opracowywaniu i wdrażaniu europejskiego systemu nadzoru granic, a w stosownych przypadkach, w opracowywaniu wspólnego środowiska wymiany informacji, w tym współdziałania systemów.”;

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„Przed rozpoczęciem udziału w działaniach operacyjnych organizowanych przez Agencję wszyscy funkcjonariusze straży granicznej i inni pracownicy z państw członkowskich oraz personel Agencji odbywają szkolenie w zakresie właściwego prawa UE i prawa międzynarodowego, w tym praw podstawowych i dostępu do ochrony międzynarodowej.”;

c) w ust. 2 akapit ostatni otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie informują Agencję o tych kwestiach operacyjnych na granicach zewnętrznych, które wykraczają poza zadania Agencji. Dyrektor wykonawczy regularnie i co najmniej raz w roku informuje Zarząd o takich kwestiach.”;

4) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Wspólne działania i projekty pilotażowe na granicach zewnętrznych

1. Agencja dokonuje oceny, zatwierdza i koordynuje propozycje wspólnych działań i projektów pilotażowych przygotowanych przez państwa członkowskie, w tym wnioski państw członkowskich dotyczące okoliczności wymagających zwiększonej pomocy technicznej i operacyjnej.

Agencja może sama inicjować wspólne działania i projekty pilotażowe we współpracy z państwami członkowskimi.

Agencja może również zdecydować o przekazaniu swojego wyposażenia technicznego do dyspozycji państw członkowskich uczestniczących we wspólnych działaniach lub projektach pilotażowych.

Wspólne działania i projekty pilotażowe powinna poprzedzać dogłębna analiza ryzyka.

Agencja może również zakończyć wspólne działania i projekty pilotażowe, jeżeli warunki do realizacji tych inicjatyw przestają być spełniane.

¹⁴ Dz.U. L 83 z 1.4.2005, s. 48.

2. Agencja powołuje pulę funkcjonariuszy straży granicznej, zwaną wspólnymi zespołami wsparcia Fronteksu, zgodnie z przepisami art. 3b. Przedmiotowe zespoły mogą być potencjalnie oddelegowywane do uczestnictwa we wspólnych działaniach i projektach pilotażowych, o których mowa w ust. 1. Agencja podejmuje decyzje w sprawie oddelegowania zasobów ludzkich i udostępnienia wyposażenia technicznego zgodnie z art. 3a i 7.
3. Agencja może działać poprzez swoje wyspecjalizowane oddziały określone w art. 16 w celu praktycznej organizacji wspólnych działań i projektów pilotażowych.
4. Agencja dokonuje oceny wyników wspólnych działań i projektów pilotażowych i przekazuje Zarządowi szczegółowe sprawozdania z oceny w terminie 60 dni od zakończenia działania. Agencja sporządza całościowe analizy porównawcze tych wyników, mając na względzie podwyższenie jakości, zwiększenie spójności i skuteczności przyszłych działań i projektów; analizy te zostaną włączone do jej sprawozdania ogólnego, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. b).
5. Agencja może zdecydować o finansowaniu lub współfinansowaniu wspólnych działań i projektów pilotażowych określonych w ust. 1 w postaci dotacji ze swojego budżetu zgodnie z zasadami finansowymi mającymi zastosowanie wobec Agencji.”;
- 5) dodaje się artykuły 3a, 3b i 3c w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Aspekty organizacyjne wspólnych działań i projektów pilotażowych

1. Dyrektor wykonawczy sporządza plan operacyjny działań, o których mowa w art. 3 ust. 1. W odpowiednim czasie przed rozpoczęciem planowanego działania dyrektor wykonawczy i przyjmujące państwo członkowskie uzgadniają plan operacyjny, szczegółowo określający aspekty organizacyjne.

Plan operacyjny zawiera następujące informacje:

- a) opis sytuacji oraz sposób działania i cele operacji wsparcia, w tym cel operacyjny;
- b) przewidywalny czas wspólnego działania lub czas projektów pilotażowych;
- c) geograficzny obszar, na którym odbędzie się wspólne działanie lub projekt pilotażowy;
- d) opis zadań i specjalnych poleceń dla zaproszonych funkcjonariuszy, w tym możliwości korzystania z baz danych i dopuszczalnego stosowania broni służbowej, amunicji i sprzętu w przyjmującym państwie członkowskim;
- e) skład zespołów zaproszonych funkcjonariuszy;
- f) przepisy dotyczące dowodzenia i kontroli, w tym nazwiska i stopnie funkcjonariuszy straży granicznej przyjmującego państwa

członkowskiego odpowiedzialnych za prowadzenie współpracy z zaproszonymi funkcjonariuszami i Agencją, w szczególności tych funkcjonariuszy straży granicznej, którzy dowodzą zespołami w okresie trwania operacji wsparcia, oraz pozycję zaproszonych funkcjonariuszy w strukturze dowodzenia;

- g) wyposażenie techniczne, które należy udostępnić w trakcie wspólnego działania lub projektu pilotażowego, w tym szczegółowe wymogi, takie jak warunki użytkowania, wymagany personel do obsługi, transport i logistyka oraz postanowienia finansowe;
 - h) system sprawozdawczości i oceny zawierający szczegółowe przepisy w odniesieniu do zgłaszania incydentów, poziomy odniesienia dla sprawozdania z oceny oraz ostateczny termin składania sprawozdania z oceny końcowej zgodnie z art. 3 ust. 4;
 - i) w odniesieniu do działań na morzu szczegółowe wymogi w zakresie właściwej jurysdykcji i przepisów prawa morskiego mających zastosowanie na obszarze geograficznym, na którym odbywa się wspólne działanie.
2. Wszelkie zmiany lub dostosowania planu operacyjnego wymagają zgody zarówno dyrektora wykonawczego, jak i przyjmującego państwa członkowskiego. Agencja bezzwłocznie przesyła egzemplarz zmienionego lub dostosowanego planu operacyjnego państwom członkowskim biorącym udział w operacji.
 3. W ramach wykonywanych zadań koordynacyjnych Agencja zapewnia operacyjne wdrażanie wszystkich aspektów organizacyjnych wspólnych działań i projektów pilotażowych, o których mowa w niniejszym artykule, w tym zapewnia obecność członków personelu Agencji.

Artykuł 3b

Skład i oddelegowanie wspólnych zespołów wsparcia Fronteksu

1. Na wniosek dyrektora wykonawczego Zarząd bezwzględną większością głosów swoich członków posiadających prawo głosu podejmuje decyzję w sprawie profili i łącznej liczby funkcjonariuszy straży granicznej, którzy mają być udostępniani do wspólnych zespołów wsparcia Fronteksu. Ta sama procedura ma zastosowanie w odniesieniu do wszelkich późniejszych zmian w profilach i łącznej liczbie funkcjonariuszy straży granicznej. Udział państw członkowskich we wspólnych zespołach wsparcia Fronteksu odbywa się za pośrednictwem puli krajowej w oparciu o poszczególne określone profile, poprzez mianowanie funkcjonariuszy straży granicznej o profilu odpowiadającym określonym wymogom.
2. Udział Agencji we wspólnych zespołach wsparcia Fronteksu odbywa się poprzez oddelegowanie kompetentnych funkcjonariuszy straży granicznej oddelegowanych przez państwa członkowskie w charakterze ekspertów krajowych zgodnie z art. 17 ust. 5. W tym celu państwa członkowskie wnoszą wkład poprzez oddelegowanie do Agencji funkcjonariuszy straży granicznej jako ekspertów krajowych. Maksymalny czas trwania takiego oddelegowania nie może przekraczać sześciu miesięcy w ciągu

okresu dwunastu miesięcy. Do celów niniejszego rozporządzenia oddelegowani funkcjonariusze są uznawani za zaproszonych funkcjonariuszy oraz wykonują zadania i posiadają uprawnienia, o których mowa w art. 10. Do celów stosowania art. 3c, 10 i 10b państwo członkowskie, które oddelegowało przedmiotowych funkcjonariuszy straży granicznej, jest uznawane za „rodzime państwo członkowskie”, zgodnie z definicją zawartą w art. 1a ust. 3. Pozostali pracownicy zatrudnieni przez Agencję na czas określony, którzy nie posiadają kwalifikacji do pełnienia funkcji kontroli granicznej, mogą być oddelegowywani jedynie do zadań koordynacyjnych podczas wspólnych działań i projektów pilotażowych.

3. Państwa członkowskie udostępniają funkcjonariuszy straży granicznej na wniosek Agencji, chyba że stoją wobec wyjątkowej sytuacji w znaczny sposób wpływającej na możliwość realizowania zadań krajowych. Wniosek taki należy wystosować co najmniej trzydzieści dni przed planowanym oddelegowaniem. Autonomia rodzimego państwa członkowskiego w odniesieniu do wyboru personelu i okresu jego oddelegowania pozostaje niezmienną.
4. Wykonując zadania i korzystając z uprawnień, członkowie wspólnych zespołów wsparcia Fronteksu zapewniają pełne poszanowanie praw podstawowych oraz godności człowieka. Wszelkie działania podjęte przez nich w ramach wykonywania zadań i korzystania z uprawnień są proporcjonalne do celu takich działań. Wykonując zadania i korzystając z uprawnień, członkowie zespołów nie dyskryminują osób ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.
5. Zgodnie z art. 8g Agencja mianuje oficera koordynującego w odniesieniu do każdego wspólnego działania i projektu pilotażowego, do których zostaną oddelegowani członkowie wspólnego zespołu wsparcia Fronteksu.
6. Agencja pokrywa koszty poniesione przez państwa członkowskie w związku z udostępnianiem przez nich, zgodnie z ust. 1, swoich funkcjonariuszy straży granicznej do wspólnych zespołów wsparcia Fronteksu zgodnie z art. 8h.

Artykuł 3c

Wydawanie poleceń wspólnym zespołom wsparcia Fronteksu

1. W okresie oddelegowania wspólnych zespołów wsparcia Fronteksu polecenia dla zespołów wydaje przyjmujące państwo członkowskie zgodnie z planem operacyjnym, o którym mowa w art. 3a ust. 1.
2. Agencja może przekazywać swoje spostrzeżenia na temat tych poleceń przyjmującemu państwu członkowskiemu za pośrednictwem swojego oficera koordynującego, o którym mowa w art. 3b ust. 5. W takim przypadku przyjmujące państwo członkowskie uwzględni te spostrzeżenia.
3. Zgodnie z art. 8g przyjmujące państwo członkowskie udziela oficerowi koordynującemu wszelkiej niezbędnej pomocy, w tym pełnego dostępu do wspólnych zespołów wsparcia Fronteksu na każdym etapie trwania operacji wsparcia.

4. Podczas wykonywania zadań i korzystania z uprawnień, członkowie zespołów wsparcia Fronteksu podlegają środkom dyscyplinarnym ich rodzimego państwa członkowskiego.”;
- 6) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Analizy ryzyka

Agencja opracowuje i stosuje wspólny zintegrowany model analizy ryzyka.

Przygotowuje ona zarówno analizy o charakterze ogólnym, jak i analizy ryzyka dostosowane do określonych potrzeb, które są przedkładane Radzie i Komisji. W tym celu państwa członkowskie dostarczają Agencji wszelkie niezbędne informacje na temat sytuacji i potencjalnych zagrożeń na granicach zewnętrznych.

Agencja regularnie dokonuje oceny zdolności państw członkowskich do sprostania nadchodzącym wyzwaniom, z uwzględnieniem obecnych i przyszłych zagrożeń i presji na granicach zewnętrznych Unii Europejskiej. Agencja dokonuje zatem oceny struktur krajowych, wyposażenia i zasobów państw członkowskich związanych z kontrolą granic. Wyniki tych ocen są przedstawiane Zarządowi Agencji co najmniej raz w roku.

Opracowując wspólny podstawowy program szkolenia funkcjonariuszy straży granicznych, o którym mowa w art. 5, Agencja uwzględnia wyniki wspólnego zintegrowanego modelu analiz ryzyka.”;

- 7) w art. 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

Agencja ustanawia i rozwija wspólne podstawowe programy szkolenia funkcjonariuszy straży granicznej oraz zapewnia szkolenie na poziomie europejskim dla instruktorów krajowych funkcjonariuszy straży granicznej państw członkowskich, w tym w zakresie praw podstawowych i dostępu do ochrony międzynarodowej.

Państwa członkowskie uwzględniają wspólne podstawowe programy szkoleń w szkoleniach krajowych funkcjonariuszy straży granicznej.”;

- 8) art. 6 i. 7 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 6

Monitorowanie badań i uczestnictwo w badaniach

Agencja monitoruje badania mające znaczenie dla kontroli i ochrony granic zewnętrznych i uczestniczy w ich rozwoju oraz przekazuje te informacje Komisji i państwom członkowskim.

Artykuł 7

Wyposażenie techniczne

1. Agencja może nabywać lub brać w leasing wyposażenie techniczne dla potrzeb kontroli granic zewnętrznych, które ma być udostępniane podczas wspólnych działań, projektów pilotażowych, działań dotyczących powrotów, projektów pomocy technicznej lub w ramach zespołów szybkiej interwencji na granicy zgodnie z zasadami finansowymi mającymi zastosowanie do Agencji. Każdą decyzję o nabyciu wyposażenia, która pociąga za sobą znaczące koszty dla Agencji, poprzedza dogłębna analiza potrzeb oraz kosztów i korzyści. W przypadku gdy Agencja nabywa lub bierze w leasing ważne wyposażenie techniczne, takie jak statki lub pojazdy służące do patroli morskich i przybrzeżnych, które ma być wykorzystywane we wspólnych działaniach, zastosowanie mają następujące przepisy:

- w przypadku nabycia Agencja formalnie uzgadnia z jednym państwem członkowskim, że zapewni ono rejestrację wyposażenia;
- w przypadku leasingu wyposażenie musi być zarejestrowane w państwie członkowskim.

Państwo członkowskie, w którym zarejestrowano wyposażenie, lub dostawca wyposażenia technicznego zapewnia niezbędnych ekspertów oraz pracowników technicznych do obsługi wyposażenia technicznego w sposób zgodny z prawem i bezpieczny.

2. Agencja tworzy i przechowuje scentralizowane rejestry puli wyposażenia technicznego obejmującej wyposażenie będące własnością państw członkowskich lub Agencji dla potrzeb kontroli granic zewnętrznych. Pula wyposażenia technicznego zawiera minimalną ilość wyposażenia technicznego danego rodzaju, zdefiniowaną zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu. Wyposażenie wymienione w puli wyposażenia technicznego należy udostępnić w trakcie działań, o których mowa w art. 3, 8a i 9.

3. Państwa członkowskie uzupełniają pulę wyposażenia technicznego, o której mowa w ust. 2. Na wniosek Agencji państwa członkowskie udostępniają swoje wyposażenie techniczne w ciągu 30 dni w zakresie, w jakim to wyposażenie stanowi część minimalnej ilości wyposażenia przewidzianą na dany rok, chyba że zaistnieje wyjątkowa sytuacja w znaczny sposób wpływająca na możliwość realizowania zadań krajowych. Wkład państw członkowskich w pulę wyposażenia technicznego jest poddawany corocznemu przeglądowi.

4. Agencja zarządza rejestrami puli wyposażenia technicznego w następujący sposób:

- (a) podział ze względu na rodzaj wyposażenia i rodzaj działania;
- (b) podział ze względu na właściciela (państwo członkowskie, Agencja, inni);
- (c) ilość wymaganego wyposażenia ogółem;
- (d) wymogi w zakresie pracowników do obsługi w stosownych przypadkach;
- (e) inne informacje, takie jak szczegóły rejestracji, wymogi w zakresie transportu i konserwacji, obowiązujące krajowe systemy wywozu, instrukcje techniczne lub inne informacje istotne z punktu widzenia właściwego użytkowania wyposażenia.

5. Agencja finansuje udostępnienie wyposażenia, które stanowi część minimalnej ilości wyposażenia zapewnianego przez określone państwo członkowskie w danym roku. Udostępnienie wyposażenia, które nie stanowi minimalnej ilości wyposażenia, jest współfinansowane przez Agencję maksymalnie do wysokości 60 % wydatków kwalifikowalnych.

Zasady dotyczące wymaganych minimalnych ilości wyposażenia na dany rodzaj ogółem, warunków udostępniania oraz zwrotu kosztów są ustalane co roku przez Zarząd na wniosek dyrektora wykonawczego zgodnie z art. 24. Do celów budżetowych Zarząd powinien podjąć taką decyzję do dnia 31 marca.

Agencja proponuje minimalną ilość wyposażenia w zależności od swoich potrzeb, w szczególności uwzględniając zdolność do realizacji wspólnych działań, projektów pilotażowych i działań dotyczących powrotów zgodnie z programem prac Agencji na dany rok.

6. Agencja co miesiąc informuje Zarząd o składzie i udostępnieniu wyposażenia, które stanowi część puli wyposażenia technicznego. W przypadku gdy minimalna ilość wyposażenia, o której mowa w ust. 5, nie zostanie osiągnięta, dyrektor wykonawczy bezzwłocznie informuje o tym Zarząd. Zarząd w trybie pilnym podejmuje decyzję o ustaleniu priorytetów w zakresie udostępnienia wyposażenia technicznego i podejmuje niezbędne działania w celu naprawienia stwierdzonych niedociągnięć. Zarząd powiadamia Komisję o stwierdzonych niedociągnięciach i podjętych działaniach. Komisja może następnie poinformować Parlament Europejski i Radę, przedstawiając własną ocenę sytuacji.”;
- 9) skreśla się art. 8;
- 10) w art. 8e ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) lit. f) i g) otrzymują brzmienie:
- „f) przepisy dotyczące dowodzenia i kontroli, w tym nazwiska i stopnie funkcjonariuszy straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego odpowiedzialnych za prowadzenie współpracy z zespołami szybkiej interwencji na granicy, w szczególności tych funkcjonariuszy straży granicznej, którzy dowodzą zespołami w okresie trwania operacji wsparcia, oraz pozycję zespołów w strukturze dowodzenia;
- g) wyposażenie techniczne, które należy udostępnić razem z zespołami, w tym szczegółowe wymogi, takie jak warunki użytkowania, wymagany personel do obsługi, transport i logistyka oraz postanowienia finansowe.”;
- b) dodaje się lit. h) oraz i) w brzmieniu:
- „h) system sprawozdawczości i oceny zawierający szczegółowe przepisy w odniesieniu do zgłaszania incydentów, poziomy odniesienia dla sprawozdania z oceny oraz ostateczny termin składania sprawozdania z oceny końcowej zgodnie z art. 3 ust. 4;

- i) w odniesieniu do działań na morzu szczegółowe wymogi w zakresie właściwej jurysdykcji i przepisów prawa morskiego mających zastosowanie na obszarze geograficznym, na którym odbywa się wspólne działanie.”;
- 11) W art. 8h ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:
- "1. Agencja w pełni pokrywa następujące koszty poniesione przez państwa członkowskie w związku z udostępnianiem przez nie funkcjonariuszy straży granicznej do celów, o których mowa w art. 3 ust. 2, art. 8a i 8c.”;
- 12) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Współpraca w zakresie powrotów

1. Agencja, z zastrzeżeniem polityki Unii w zakresie powrotów i w szczególności dyrektywy 2008/115/WE¹⁵, zapewnia niezbędną pomoc, oraz na wniosek uczestniczących państw członkowskich koordynację w zakresie organizowania wspólnych działań państw członkowskich dotyczących powrotów. Agencja może zdecydować o finansowaniu lub współfinansowaniu działań i projektów, o których mowa w niniejszym ustępie, w postaci dotacji ze swojego budżetu zgodnie z zasadami finansowymi mającymi zastosowanie wobec Agencji. Agencja może również skorzystać z dostępnych środków finansowych Unii w dziedzinie powrotów. Agencja zadba o to, aby w umowach z państwami członkowskimi o przyznaniu dotacji wszelkie wsparcie finansowe było uzależnione od pełnego poszanowania Karty praw podstawowych.
2. Agencja opracowuje kodeks postępowania w przypadku powrotów przebywających nielegalnie obywateli państw trzecich drogą powietrzną, który obowiązuje w trakcie wszystkich wspólnych działań dotyczących powrotów koordynowanych przez Agencję. Kodeks zawiera wspólne, znormalizowane procedury, które powinny ułatwić organizację wspólnych lotów i zapewnić powrót w sposób humanitarny i z poszanowaniem praw podstawowych, a w szczególności zasady godności człowieka, zakazu stosowania tortur oraz nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, prawa do wolności i bezpieczeństwa, prawa do ochrony danych osobowych i niedyskryminacji.
3. W kodeksie postępowania szczególną uwagę poświęca się obowiązkowi zapewnienia skutecznego systemu monitorowania powrotów przymusowych, określonego w art. 8 ust. 6 dyrektywy 2008/115/WE. Monitorowanie wspólnych działań dotyczących powrotów powinno być prowadzone niezależnie i obejmować całe wspólne działanie dotyczące powrotów od etapu przed opuszczeniem kraju do czasu przekazania osób odsyłanych w kraju powrotu. Spostrzeżenia z operacji monitorowania, obejmujących monitorowanie zgodności z Kodeksem postępowania, a zwłaszcza z prawami podstawowymi, są udostępniane Komisji i stanowią część wewnętrznego sprawozdania końcowego z działań dotyczących powrotu. W celu zapewnienia

¹⁵ Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s.

przejrzystości i spójnej oceny działań dotyczących przymusowych powrotów w rocznych mechanizmach sprawozdawczości uwzględnia się sprawozdania z monitorowania.

4. Państwa członkowskie raz w miesiącu informują Agencję o swojej sytuacji związanej z powrotami i określają, w jakim stopniu potrzebna jest im pomoc lub koordynacja ze strony Agencji. Agencja opracowuje aktualizowany na bieżąco plan operacyjny, aby zapewnić wnioskującym państwom członkowskim konieczne wsparcie operacyjne, w tym wyposażenie techniczne, o którym mowa w art. 7 ust. 1. Na wniosek dyrektora wykonawczego Zarząd podejmuje decyzję, zgodnie z art. 24, w sprawie treści aktualizowanego na bieżąco planu operacyjnego i sposobu działania przewidzianego w tym planie.
5. Agencja współpracuje z właściwymi organami odpowiednich państw trzecich, o których mowa w art. 14, ustala najlepsze praktyki dotyczące uzyskiwania dokumentów podróży oraz powrotów przebywających nielegalnie obywateli państw trzecich.”;

13) W art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podczas wykonywania zadań i korzystania z uprawnień zaproszeni funkcjonariusze przestrzegają przepisów prawa Unii i prawa krajowego przyjmującego państwa członkowskiego, zachowując zgodność z prawami podstawowymi.”;

14) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Systemy wymiany informacji

Agencja może podjąć wszelkie niezbędne środki ułatwiające wymianę informacji istotnych dla jej zadań z Komisją i państwami członkowskimi. Opracowuje i stosuje system informacyjny umożliwiający wymianę informacji niejawnych z Komisją i państwami członkowskimi. Wymiana informacji za pośrednictwem tego systemu nie obejmuje wymiany danych osobowych.”;

15) dodaje się artykuły 11a i 11b w brzmieniu:

„Artykuł 11a

Ochrona danych

Zarząd ustanawia środki w celu stosowania przez Agencję rozporządzenia (WE) nr 45/2001, w tym środki dotyczące inspektora ochrony danych Agencji.

Artykuł 11b

Zasady bezpieczeństwa w zakresie ochrony informacji niejawnych i informacji szczególnie chronionych nieobjętych klauzulą poufności

1. Agencja stosuje zasady Komisji dotyczące bezpieczeństwa zgodnie z załącznikiem do decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom¹⁶. Odnosi się to między innymi do przepisów dotyczących wymiany, przetwarzania i przechowywania informacji niejawnych.
 2. Agencja stosuje zasady bezpieczeństwa dotyczące przetwarzania informacji szczególnie chronionych nieobjętych klauzulą poufności, przyjęte i wykonywane przez Komisję Europejską.”;
- 16) art. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 13

Współpraca z agencjami i organami Unii Europejskiej oraz organizacjami międzynarodowymi

Agencja może współpracować z Europolem, Europejskim Urzędem Wsparcia w dziedzinie Azylu, Agencją Praw Podstawowych oraz innymi agencjami i organami Unii Europejskiej oraz organizacjami międzynarodowymi właściwymi w kwestiach objętych niniejszym rozporządzeniem w ramach ustaleń roboczych dokonanych z tymi organami zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatu oraz przepisami w sprawie uprawnień tych podmiotów.

Artykuł 14

Ułatwienie współpracy operacyjnej z państwami trzecimi oraz współpracy z właściwymi organami państw trzecich

1. W kwestiach objętych działaniami Agencji i w zakresie wymaganym do wypełnienia jej zadań Agencja ułatwia współpracę operacyjną między państwami członkowskimi i państwami trzecimi w ramach polityki stosunków zewnętrznych Unii Europejskiej, w tym w odniesieniu do praw człowieka.
2. Agencja może oddelegować do państw trzecich urzędników łącznikowych, którzy powinni być objęci możliwie najwyższą ochroną, aby mogli wykonywać swoje obowiązki. Wchodzą oni w skład lokalnych lub regionalnych sieci współpracy urzędników łącznikowych państw członkowskich, tworzonych na mocy rozporządzenia Rady nr 377/2004¹⁷. Urzędnicy łącznikowi są oddelegowywani wyłącznie do państw trzecich, w których sposoby zarządzania granicami są zgodne z minimalnymi standardami w zakresie praw człowieka. W pierwszej kolejności należy oddelegowywać urzędników łącznikowych do tych państw trzecich, które, jak

¹⁶ Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1.

¹⁷ Dz.U. L 64 z 2.3.2004, s. 1.

wynika z analizy ryzyka, stanowią kraj pochodzenia lub tranzytu w odniesieniu do nielegalnej migracji. Na zasadzie wzajemności Agencja może również przyjmować urzędników łącznikowych oddelegowywanych przez dane państwa trzecie na czas określony. Na wniosek dyrektora wykonawczego Zarząd co roku przyjmuje wykaz priorytetów zgodnie z przepisami art. 24.

3. Zgodnie z prawem Unii Europejskiej i prawami podstawowymi do zadań urzędników łącznikowych należy nawiązywanie i utrzymywanie kontaktów z właściwymi organami w państwach trzecich, do których zostali oddelegowani, aby przyczynić się do zapobiegania i zwalczania nielegalnej imigracji oraz powrotu nielegalnych imigrantów.
4. Agencja może korzystać z finansowania Unii zgodnie z przepisami odpowiednich instrumentów wspierających politykę stosunków zewnętrznych Unii. Agencja może wprowadzać w życie i finansować w państwach trzecich projekty pomocy technicznej dotyczące kwestii objętych niniejszym rozporządzeniem. Agencja może również zapraszać przedstawicieli państw trzecich, innych agencji i organów Unii Europejskiej lub organizacji międzynarodowych do uczestnictwa w jej działaniach, o których mowa w art. 3, 4 i 5. Agencja zapewnia takim przedstawicielom odpowiednie szkolenia przed rozpoczęciem ich udziału w działaniach.
5. Zawierając umowy dwustronne z państwami trzecimi, o których mowa w art. 2 ust. 2, państwa członkowskie w stosownych przypadkach włączają do nich postanowienia dotyczące roli i kompetencji Agencji, w szczególności w odniesieniu do realizacji uprawnień wykonawczych przez członków zespołów oddelegowywanych przez Agencję w trakcie wykonywania działań, o których mowa w art. 3.
6. Agencja może współpracować z organami państw trzecich właściwymi w sprawach objętych niniejszym rozporządzeniem w ramach ustaleń roboczych dokonanych z tymi organami zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatu.
7. Działania, o których mowa w ust. 2 i 6, są uzależnione od otrzymania uprzedniej pozytywnej opinii Komisji.”;

17) dodaje się artykuł 15a w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Porozumienie w sprawie siedziby

Niezbędne ustalenia dotyczące lokali, które mają zostać przekazane Agencji w państwie członkowskim, w którym znajduje się jej siedziba, oraz obiektów udostępnianych przez to państwo, jak również szczegółowe przepisy mające zastosowanie w państwie członkowskim do dyrektora wykonawczego, zastępcy dyrektora wykonawczego, członków Zarządu, pracowników Agencji i członków ich rodzin określa porozumienie w sprawie siedziby między Agencją a państwem członkowskim, w którym znajduje się jej siedziba. Porozumienie w sprawie siedziby zostaje zawarte po uzyskaniu zgody Zarządu. Państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba Agencji, zapewnia najlepsze możliwe warunki do prowadzenia

działalności przez Agencję, w tym wielojęzyczne placówki szkolne o orientacji europejskiej i odpowiednie połączenia komunikacyjne.”;

18) w art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do celów wykonania art. 3b ust 5, wyłącznie pracownik Agencji podlegający regulaminowi pracowniczemu i tytułowi II warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich zatrudniony przez Agencję może zostać mianowany oficerem koordynującym zgodnie z art. 8g. Do celów wykonania art. 3b ust. 2 wyłącznie eksperci krajowi oddelegowani przez państwo członkowskie do Agencji mogą zostać wyznaczeni do przydzielenia do wspólnych zespołów wsparcia Fronteksu. Zgodnie z tym artykułem Agencja wyznacza ekspertów krajowych, których przydziela się do wspólnych zespołów wsparcia Fronteksu.”;

19) w art. 17 dodaje się ust. 4 i 5:

„4. Zarząd przyjmuje niezbędne środki wykonawcze w porozumieniu z Komisją zgodnie z ustaleniami zawartymi w art. 110 regulaminu pracowniczego urzędników Unii.

5. Zarząd może przyjąć przepisy w celu umożliwienia oddelegowywania ekspertów krajowych z państw członkowskich do Agencji. Przepisy te uwzględniają wymogi art. 3b ust 2, w szczególności fakt, że są oni uznawani za zaproszonych funkcjonariuszy oraz wykonują zadania i posiadają uprawnienia, o których mowa w art. 10.”;

20) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) określa strukturę organizacyjną Agencji i przyjmuje politykę kadrową Agencji, w szczególności wieloletni plan w zakresie polityki kadrowej, który przedstawia Komisji i władzy budżetowej po uzyskaniu pozytywnej opinii Komisji zgodnie z właściwymi przepisami ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w artykule 185 ogólnego rozporządzenia finansowego¹⁸.”;

(ii) dodaje się lit. i) w brzmieniu:

„i) przyjmuje wieloletni plan Agencji mający na celu nakreślenie przyszłej, długoterminowej strategii działań Agencji.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie::

„4. Zarząd może doradzać dyrektorowi wykonawczemu w każdej sprawie ściśle związanej z rozwojem zarządzania operacyjnego granicami zewnętrznymi, w tym z działaniami dotyczącymi badań określonymi w art. 6”;

¹⁸ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 (Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72), zmienione rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 652/2008 (Dz.U. L 181 z 10.1.2008, s.23).

- 21) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:
„Możliwe jest wyznaczenie tej samej osoby na kolejne kadencje.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. W działaniach Agencji uczestniczą kraje stowarzyszone we wdrażaniu, stosowaniu i rozwijaniu dorobku Schengen. Każdy z tych krajów posiada w Zarządzie jednego przedstawiciela i zastępcę. Na mocy odpowiednich postanowień ich umów o stowarzyszeniu opracowano porozumienia, które określają charakter i zakres oraz szczegółowe zasady uczestnictwa tych krajów w pracy Agencji, włączając w to postanowienia w sprawie wkładów finansowych i pracowników.”;
- 22) w art. 25 ust. 3 dodaje się lit. g) w brzmieniu:
„g) realizuje plan operacyjny, o którym mowa w art. 3a i 8g.”;
- 23) w art. 33 wprowadza się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a. Ocena obejmuje analizę potrzeb Agencji w zakresie zatrudnienia niezależnych funkcjonariuszy straży granicznej, działających zgodnie z poleceniami Agencji, w tym szczegółowy opis ram prawnych, których wdrożenie byłoby konieczne dla osiągnięcia tego celu.
- 2b. Ocena obejmuje szczegółową analizę przestrzegania Karty praw podstawowych podczas stosowania rozporządzenia.”.

Artykuł 2
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący